

του καὶ τῆς ἔβαλε τὰ δάχτυλα ἀπάνω στὰ μάτια. Μιά γλύκα παράξενη χύθηκε σ' ὅλο τῆς τὸ κορμί. Ἀποκοιμήθηκε.
Ἡ Σκρόφα, ἡ ξελογιάστρα, γελοῦσε ἀκόμα, γελοῦσε ὁλοένα. Μὰ δὲν τὴν ἀκούσε πιά, οὔτε τώρα, οὔτε ὕστερα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΕΜΜ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

Ἐκ τῆς πλουσίας εἰς καλλιτεχνικὰς ἰδιοφυΐας Τήνου, τῆς περὶ φημισμένης διὰ τοῦτο ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1889

ἐβραβεύοντο τέσσαρες Τήνιοι καλλιτέχνηαι :

ὁ Γύζης, ὁ Λύτρας, ὁ Σωγός καὶ Λαμπάκης.
Ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Πολυτεχνεῖῳ, ἀριστεύων πάντοτε κατὰ τοὺς ἐνικουσίους διαγωνισμούς. Μεθ' ὃ κατήλθεν εἰς Μόναχον ὡς ὑπότροφος τοῦ ἐν Τήνῳ Εὐαγόρου Ἰδρύματος, σπουδάζων ἐπὶ πενταετίῳ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ὁραίων

Τεχνῶν, ὑπερέχων καὶ διακρινόμενος. Ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὴν τοπιογραφίαν παρὰ τῷ ἐπιφανεῖ καθηγητῇ Schönller. Ἐν διαλειμμα διαμονῆς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταγίνη εἰς τὰς πρώτας ἐκ τοῦ φυσικοῦ σπουδᾶς. Ἐπανελθὼν εἰς Μόναχον ἴδρυσεν τὸ μικρὸν του ἀτελιέ. Ἡ Δύσκαμιτος ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἐπιτυχὲς ἔργον του. Βραδύτερον μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐκαλλιτέχνησε τὸν « Ἀρχιτεκτονουργὸν » ἔργον μεγάλης ἀξίας, τὸ Τάμα, μικρὰν εἰκόνα ὀρωθεΐσαν εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ναὸν εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ ἄλλα. Ἡ Μοναχὴ καὶ ἡ Χαρτομάντις, ἅτινα παραθέτομεν ὧδε, εἶνε ἐκ τῶν ἀξιολόγων δημιουργημάτων τοῦ χρωστῆρος του. Μεταξὺ ἄλλων, ἰδιαιτέρας μνεΐας ἀξία εἶνε τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Παρισίων ἀγιογραφικὰ ἔργα, τὰ δαπάναις τοῦ Δ. Στεφάνοβιχ Σκυλίτση συντελεσθέντα. Ἐξ αὐτῶν παρουσιάζομεν ἐν τῇ « Ἀνάληψιν ».

Ὁ κ. Λαμπάκης εἶνε ὁ πρῶτος ὑποδείξας καὶ ἐνισχύσας τὴν

ιδέαν τῆς ιδρύσεως καλλιτεχνικῆς ἐταιρείας ἐν Ἀθήναις. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ τὰς ἐπιμόνους προσπάθειάς του ὀφείλεται ἡ πολλῶ ὕστερον πρὸ ἐξαετίας περίπου ἰδρυθεῖσα Πινακοθήκη. Πρῶτος αὐτὸς ὑπέβαλε τὴν ιδέαν εἰς τὸν Βασιλέα δηλώσας ὅτι προσφέρει δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του.

Ἰδιαιτέρως κατέγινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τεχνοτροπίας καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρ' ἡμῖν τέχνης, συνδυάσας αὐτὸν πρὸς τὰς νεωτέρας αἰσθητικὰς ἀνάγκας. ὑπεστήριξε δ' ἐκθύμως καὶ ὑπέδειξε τὴν ἐν τῷ πολυτεχνεῖῳ σύστασιν ἰδιαιτέρας ἑδρας τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας.

Τοιαύτη ἐν σχιγραφίᾳ ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυία καὶ παραγωγὴ τοῦ κ. Λαμπάκη, ἐνὸς τῶν θερμότερων ἱεροφαντῶν τῆς ἐν Ἑλλάδι καλλιτεχνίας.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ.— [Ἐκ τῶν ἀγιογραφιῶν τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλλην. ἐκκλησίας. Ἔργον Ἐμμ. Λαμπάκη.